

Vi har hele tiden været for projektet med minimetroen, og jeg kan da også godt forstå hr. Brian Mikkelsens begejstring for en forbedring af den kollektive trafik i det københavnske system, men jeg må minde om, at begejstringen jo aldrig var så stor, at man kom ind i dette projekt, før vi kunne lave en fordelagtig handel med svenskerne om en Øresundsforbindelse. På det tidspunkt troede man i hvert fald, at det var en fordelagtig handel, og det var det, der udløste, at man kunne blive enig om at få trafikforholdene på Amager løst.

Det er vi også begejstrede for, men vi er dog kritiske over for den linjeføring, man har valgt. Det er sandsynligvis for sent at gøre noget ved det, og vi kan heller ikke forstå – og jeg tror, det, man har gjort, er direkte forkert – at man har sparet et par stationer væk. Jeg mener, det er en ganske alvorlig forringelse. Jeg synes, det er en skam, hvis vi skal blive ved at opretholde den taxabane, som der f.eks. er her fra Christiansborg og til lufthavnen. Det ville være helt forfærdeligt.

Det, der bekymrer og generer mig en hel del, er, at man i forligspartiernes kreds ikke vil tage sagerne op. Jeg vil dog først og fremmest anbefale Socialdemokratiet og regeringen at søge at få især Venstre til at tage et medansvar, for det er jo helt tydeligt – og det, jeg er mest utryg ved i denne debat, er da Venstres indlæg – at Venstre i høj grad vil vaske hænder og fralægge sig ethvert ansvar.

Det, der i det hele taget virkelig gør mig utryg ved den slags store forlig om store projekter, er, at når bare skandalen og forligskredsen er tilstrækkelig stor, får det aldrig rigtig nogen konsekvenser, undtagen for de stakkels borgere, som skal leve med dumheden og betale regningerne.

Det er det, der er så frygtelig irriterende med den slags sager, og det er derfor, vi støtter forslaget til vedtagelse, sådan at vi måske kunne nå at redde noget af det i sidste øjeblik.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Som jeg nævnte i min ordførertale, var vi i Dansk Folkeparti lidt bekymrede over den lidt brede formulering af forslaget, og jeg forstår også på hr. Tom Behnke, at man i en sådan undersøgelse også gerne vil medinddrage andre ting, som ligger ud over det, som COWI-consultrapporten har påpeget, men som kan have betydning for sikkerheden, f.eks. også for-

hold omkring økonomi, og derfor har forslaget nok også fået denne udformning.

Selv om det er lidt bredt formuleret, vil jeg da godt understrege, at Dansk Folkeparti på baggrund af den debat, der har været ført her, hvor man har fokuseret på spørgsmål om sikkerhed og specielt teknikken omkring styresystemerne, godt kan støtte dette forslag.

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Allerførst vil jeg gerne takke fru Margrete Auken for omsorgen for metroprojektet og i øvrigt også for forligspartierne. Det er jo altid rart, at der er nogle, der føler omsorg for opgaverne.

Noget af debatten her har ligesom givet det billede, at regeringen og regeringspartierne – i hvert fald Socialdemokratiet – måske har den opfattelse, at der ikke skulle være problemer i det her projekt. Det er der jo aldrig nogen, der har lagt skjul på at der er. Der er i høj grad problemer, men det er ikke uventede problemer, og det er ikke problemer, der ikke er lavet en plan for løsningen af, og det er det afgørende. Det afgørende er ikke, om der er problemer; det afgørende er, om det er problemer, der ikke kan løses.

Det synes jeg der er meget stor forskel på, og når jeg som ny trafikminister har dykket ned i denne sag og netop har overtaget opgaven fra Finansministeriet, har det faktisk været meget vigtigt for mig at observere, om den måde, man har organiseret denne opgave på, om den proces, der nu er sat i gang, er tillidsskabende, er i orden, og om den har den rette form til også at kunne gennemføre projektet og dermed løse de problemer, som projektet hele vejen igennem vil have, for det er et stort, kompliceret projekt, som selvfølgelig rummer problemer i sig, der skal løses i en fremadskridende proces.

Sådan som jeg ser projektet og den måde, det er tilrettelagt på, nærer jeg ikke den uro, som hr. Arne Melchior gav udtryk for. Til gengæld vil jeg sige, at både regeringen og trafikministeren vil være meget vågne over for det her projekt og konstant holde øje med, at man fastholder fokus, og at man får løst problemerne succesfuldt hen ad vejen, sådan som det ligger i processen. Det er utrolig vigtigt, og det vil jeg gerne holde fast i.

Men jeg har tillid til, at den organisering, der er tilrettelagt med inddragelse af både udenlandsk ekspertise og rådgivende ingeniører her fra landet, gør, at vi kan få gennemført projektet